

И духъ-ть на разумъ-ть ми кара мя да отвѣщаю.

4 Не знаеш ли това отъ старо врѣме, Отъ когато е поставенъ человѣкъ на земля-тѣ,

5 Че ^атържество-то на нечестивы-ть е маловѣменно,

И радостъ-та на лицемѣра е минутна?

6 И ^бвеличие-то му, ако възлѣзе на небеса, И глава-та му, ако стигне до облаци-тѣ,

7 Ще ся изрине за всегда ^вкакто лайно-то му:

Които сѫ го гледали ще говорятъ: Дѣ е онзи?

8 Ще отлети ^вкакто сънъ, и нѣма да ся на-мѣри:

И, като нощно видѣніе ще исчезне.

9 ^вОко-то което го е гледало не ще го гледа вече:

И място-то му нѣма да го види вече.

10 Сынове-тѣ му ^гще поискатъ добрѣ-тѣ волѣ на сиромаси-тѣ,

И раждѣ-тѣ му ще повѣрнатъ имотъ-ть имъ.

11 Кости-тѣ му сѫ ^жпълни съсъ съргъшени-ти на младини-тѣ му,

И ^зще лѣжатъ съ него въ пърстѣ-тѣ.

12 Ако и да е сладка злина-та въ уста-та му, Та ѹкъ крѣ подъ языци-тѣ си;

13 И ^ихъ жали, и не ѹкъ оставя,

Но ѹкъ дѣржи въ срѣдѣ небце-то си:

14 То ^инакъ храна-та му ще ся измѣни въ утробѣ-тѣ му:

Жълътъ отъ аспиды ще стане у вѣтрѣши-ности-ть му.

15 Богатство-то което е погълнѧлъ, ще го избѣдва:

Богъ ще го истрѣгне изъ тѣрбухъ-ть му.

16 Ядъ отъ аспиды ще суче,
Ехиднинъ языкъ ще го умрѣти.

17 Нѣма да види ^жуточки-тѣ,
Рѣкы-тѣ съ порои отъ медь и масло.

18 Това за което ся е трудилъ, ^ище го даде назадъ,

И нѣма да го погълне:

Споредъ имотъ-ть ще стане отдаваніе - то му,

И нѣма да ся зарадува.

19 Защото угнетете сиромаси-тѣ и ги остави:

Граби-тѣ домъ, когото не бѣ съградилъ.

20 Наистинѣ ^жнѣма да познае упокоееніе въ себе си:

Не ще упази *нищо* отъ пожеланни-тѣ си.

21 Нѣма да му остане *нищо* за хранѣ:

За то добро-то му не ще бѫде трайно.

22 Когато е въ пълно изобилие ще го спо-лети утѣщеніе:

^а Псал. 37; 35, 36.
^б Иса. 14; 13, 14. Авѣ. 3; 4.
^в Псал. 83; 10.
^г Псал. 73; 20, 90; 5.
^д Гл. 7; 8, 10; 8; 18. Псал. 37; 36; 103; 16.
^е Ст. 18.
^ж Гл. 13; 26. Псал. 25; 7.

^з Гл. 21; 26.
^и Псал. 36; 9. Иер. 17; 6.
^и Ст. 10, 15.
^к Еккл. 5; 13, 14.
^л Числ. 11; 33. Псал. 78; 30, 31.
^м Иса. 24; 18. Иер. 48; 43.
^н Амос. 5; 19.

Всичка-та сила на бѣдстви-то ще нападне на него.

23 Когато е да напълни тѣрбухъ-ть си, Бѣгъ ще проводи яростъ-тѣ на гнѣвъ-ть си вързъ него,

И ще ^икъ одѣждъ противъ него ^ввъ яде-ніе-то му.

24 ^жКогато бѣга отъ желѣзно-то оржжие, Мѣдный-тѣ лжкъ ще го прониже.

25 Стрѣлъ-та ся истрѣгнува, та пронизува тѣло-то,

И ^иблещащи върхъ ще излѣзе изъ жълчъ-тѣ му:

^оУжаси има върху му.

26 Всякаква тѣмнина има скрита въ клѣто-ве-тѣ му:

^пОгнь нераздуханъ ще го пойде:

Които останатъ въ шатъръ-тѣ му злѣ ще бѫде за тѣхъ.

27 Небе-то ще открие беззаконіе-то му:

И земя-та ще ся подигне противъ него.

28 Имотъ-ть на домъ-тѣ му ще исчезне:

Ще ся распилѣ въ день-тѣ на гнѣвъ-ть му.

29 ^рТой е отъ Бога дѣлъ-тѣ на нечестиви-тѣ человѣкъ,

И отредено-то нему отъ Бога наслѣдіе.

ГЛАВА 21.

1 А Йовъ отговори и рече:

2 Слушайте съ вниманіе говореніе-то ми,
И това да сѫ утѣшени-та ви.

3 Потърпѣте ми да изговори-хъ:
И като изговори-хъ, ^априсимвайте ся.

4 На человѣка ли ся оплакувамъ азъ?
А защо да си не утѣси духъ-ть ми?

5 Погледните на мене та ся почудѣте,
И ^втурѣте ржкъ на уста.

6 Само да си наумѣхъ, ужасавамъ ся,
И трепетъ обладава пльть-тѣ ми:

7 ^гЗашо нечестиви-тѣ живѣхътъ,
Остарѣватъ, още и ставатъ много силни?

8 Сѣме - то имъ сѫ утвѣрдява съ тѣхъ на-
едно прѣдъ лице-то имъ,
И внуци-тѣ имъ прѣдъ очи-тѣ имъ.

9 Кажди-тѣ имъ сѫ безопаснисъ отъ страхъ:
И ^иБожий же зелъ не е вързъ тѣхъ.

10 Говеда-та имъ ся гонятъ, и не напраздно;
Юница-та имъ ся тели, и ^вне пометнува.

11 Пуштъ чада-та си като овицы,
И дѣца-та имъ скачатъ.

12 Зематъ тѣпанъ-ть, и китарж-тѣ,
И веселятъ ся съ гласъ-тѣ ча свиркж-тѣ.

13 ^вПрѣминуватъ дни-тѣ си въ благополучие,
И въ единъ минутъ слазятъ въ адъ.

14 И ^жговорятъ Богу: Оттегли ся отъ насть,

^и Гл. 16; 13.
^о Гл. 18; 11.
^и Псал. 21; 9.
^р Гл. 27; 13. 31; 2, 3.
^н Гл. 16; 10, 17; 2.
^ж Слѣд. 18; 19. Гл. 29; 9, 40;

⁴ Псал. 39; 9.
^в Гл. 12; 6. Псал. 17; 10, 14.
⁷³; 3, 12. Иер. 12; 1. Авѣ.
¹; 16.
^г Псал. 73; 5.
^д Иск. 23; 26.
^е Гл. 36; 11.
^ж Гл. 22; 17.